ג: מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מלמד שהלך ולן בעומקה של הלכה. כל זמן ששכינה ואמרון שרויין שלא במקומן אסורים בתשמיש המטה לא גרס ליה הכא דמה שייך כאן ובפרק הדר (עירובין סג:) גרס ליה דקאמר שנענש יהושע על שבטל ישראל מפריה ורביה[ט] וי"ל דמה שענש שלא היה לו בן זכר היה על שבטל ישראל מתשמיש מדה כנגד מדה אבל שאר עונש נא לו על בטול תורה:

מענות. כולן עונות כאמת מקוננות אמת אומרת

והשאר עונות מטפחות יד על יד או על יד או על פיס: **אין** מועד **בפני תלמיד חכם.** ויום שמועה ככפיני דמי: **כל** שכן חנוכה **ופורים.** שמותר להספידם אע"ג דמבטל ממקרא מגילה אלמא ת"ת חמור ממקרא מגילה: **מת** מצוה **עדיף.** ולא דווקא מת מצוה והוא הדין לכל מתים שבעולם מבטלים תלמוד תורה להוליאם אלא לחידי דנקט בסמוך גבי ולאחותו מת מצוה ה"נ נקט תלמוד תורה ומת מצוה[ח]:

מת מצוה עדיף. הקשה הר"ר אלחנן למה לי קרא מיפוק ליה מק"ו ומה ת"ת דחמירא מבטלין משום כבוד המת עבודה דקילא לא כל שכן דהא אפילו תלמוד תורה דרבים מבטלין משום כבוד המת כדאמר פ"ב דכתובות (דף יז. ושם) וי"ל דה"מ למאן דקרי ותני ומתני דצריך כולי האי אבל למאן דלא קרי ותני לא צריך כולי האי והכא מייתי במת מצוה דלא קרי ותני ומשום הכי צריך קרא דולאחותו: **כרך** שאין בו י' **בטלנים נדון כבפר.** וא"ל דמייתי בתמיה כרכים האמורים בתלמוד[ט] אבל המוקף חומה מימות יהושע בן נון אפילו אין בו י' בטלנים קורין בט"ו וה"נ משמע דפריך בסמוך מאי קמ"ל תניינא אחו היא עיר גדולה כו' ומשני כרך אלטריך ליה אע"ג דמקלעי ליה מעלמא ואי אימא דאפילו מוקף חומה מימות יהושע בן נון צריך י' בטלנים הוה ליה למימר מוקף מימות יהושע אלטריכא ליה אע"ג דחסיב חומה דידהו שהגינו מן האויבים וגם מקלעי ליה מעלמא דהוי רגומא טפי אלא ש"מ דבמוקף מימות יהושע לא צריך י':

כרך שישב ולבסוף הוקף נדון **כבפר.** פירש הקונטרס דלענין נמי ערי חומה אייבי וה"נ משמע מדאייתי קרא דכי ימכור וקשה דאם כן בערכין (דף לב.) הו"ל להש"ס למתני גבי הא דתני שאר דיני דנמי ערי חומה ועוד קשה דאם כן הל"ל נדון כערי החצרים דשייך גנייהו לכ"ע דלענין מגילה אייבי אבל מקום אייבי קרא דכי ימכור דמשמע דמחומה דמתני גבי מגילה בכה"ג דמהני גבי ערי חומה דהייגו הוקף ולבסוף יש כדכתיב בית מושב עיר חומה דמשמע שנתישב בתוך החומה ואם תאמר לקמן (דף ה:) אמרינן דטבריא שימה חומתה אע"ג דאין לה דין ערי חומה מ"מ קורין את המגילה בט"ו (ב) דהם מוקפין חומה כיון דמגינא מאויבים וה"נ היה לנו לומר כשישב ולבסוף הוקף כיון דמכסיא ומגנא וי"ל דשאני טבריא דכיון דחזינן דהיקף יש מהני כהיקף חומה לגבי מגילה גם כן דין הוא שיקראו המגילה בט"ו שהרי היקף שלה קודם ליישובה והוי כשאר היקף דמהני בנתני ערי חומה אבל יש ב ולבסוף הוקף לא מצינו כשום מקום דחשיב חומה שלה וא"ת לקמן בפרקין (שם) דקאמר אשר לו חומה פרט לשור מגר פי' שאגרות חומות שלה כגון שהכתים מדובקים יחד בעגול והוי כמו חומה סביב לעיר ולמה לי קרא מיפוק ליה דה"ל יש ב ולבסוף הוקף שהרי לא נגמרה חומת העיר עד שנגמרו כל הכתים ויש לומר דקרא אתא לאשמועינן דאפילו היכא דקיים לן שלא דר אדם שם עד שנגמרו כל הכתים אפילו הכי לא חשיב הקף ולריך לומר דהא דקאמר לעיל ר' בטלנים אפי' יש שם עשרה בטלנין אמאי גרע מעיירות גדולות דהוו כי"ד: **והתניא** רבי אליעזר ברבי יוסי אומר וכו'. וא"ת אלמותנא ליה מרבי אליעזר לסייעיה מרבנן דפליגי עליה וסברי דקדושה ראשונה קדשה לשעתה ולא לעתיד לבא ויש לומר דע"כ לא סבר רבי יהושע כרבנן דאי סבר כוותייהו מאי מהני ק"(ישב ולבסוף הוקף) אם לא קדשה קדושה שנייה: **אלא** שחרב מעשרה בטלנים. וכשלא הוקף מימות יהושע אייבי דבעי לא צריך עשרה ואם תאמר מאי מהני מה שהיה כרך מתחילה הוה ליה כפר שנעשה כרך שנתישבו שם עשרה ויש לומר דלרבותא נקט הכי ולא מבעיא כפר שנעשה כרך דנסתמא ליכא למיחש שמא יחסרו דיורים אלא אפילו זה שפקקו דיורים כבר פעם אחת ונלקח דעתן אמינא דאיכא למיחש שמא יפסקו עוד פעם אחרת אפילו הכי קא משמע לן דלא חיישינן

לוד

ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה. שקדם בעיר חומה, ולא קדם בעיר חומה לחומה. וכן כרך שאין בו עשרה בטלנין, שבטילין ממלאכתן וישבין בבית הכנסת, ואע"ג דאתו להו מעלמא אכסנאיים, הרי זה כפר. וכן כרך שהיו בו עשרה בטלנין וחרב, ועוד חזרו [בו] ועכשיו יש בו עשרה בטלנין, נידון ככרך. נוהגין בו כל מצות הנהגות ככרך. אבל כרך שהוקף ולבסוף ישב. אף על גב דחרבה חומתו הרי הוא ככרך.

מלמד שלן בעומקה של הלכה[ט] ואמר רב שמואל בר אוניא גדול תלמוד תורה יותר מהקרבת תמידין שנאמר יעתה באתי לא קשיא הא דרבים והא דיחיד ודיחיד קל והתנן [יא] נשים במועד מענות אבל לא מטפחות ר' ישמעאל אומר אם היו סמוכות למטה מטפחות בראשי חדשים בחנוכה ובפורים מענות ומטפחות בזה ובזה[ח] אבל לא מקוננות ואמר רבה בר הונא [יב] אין מועד בפני תלמיד חכם כל שכן חנוכה ופורים כבוד תורה קאמרת כבוד תורה דיחיד חמור תלמוד תורה דיחיד קל אמר רבא פשיטא לי עבודה ומקרא מגילה מקרא מגילה עדיף מדר' יוסי בר חנינא תלמוד תורה ומקרא מגילה מקרא מגילה עדיף מדסמכו של בית רבי תלמוד תורה ומת מצוה מת מצוה עדיף מדתניא [יג] מבטלין תלמוד תורה להוצאת מת [יד] ולהכנסת כלה עבודה ומת מצוה מת מצוה עדיף [טו] מולאחותו דתניא [טז] ולאחותו מה ת"ל הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאינו מיטמא לאחותו כך אינו מיטמא למת מצוה ת"ל ולאחותו לאחותו הוא דאינו מיטמא [יז] אבל מיטמא למת מצוה בעי רבא מקרא מגילה ומת מצוה הי מינייהו עדיף מקרא מגילה עדיף משום פרסומי ניסא או דלמא מת מצוה עדיף משום כבוד הבריות בתר דבעיא הדר פשטה [יח] מת מצוה עדיף [יט] דאמר מר גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה גופא [כ] א"ר יהושע בן לוי [כא] כרך כל הסמוך לו וכל הנראה עמו נדון ככרך תנא [כב] סמוך אע"פ שאינו נראה נראה אע"פ שאינו סמוך בשלמא נראה אע"פ דאשיב אמוה דידהו שהגינו מן האויבים וגם מקלעי ליה מעלמא דהוי רגומא טפי אלא ש"מ דבמוקף מימות יהושע לא צריך י':

כרך שישב ולבסוף הוקף נדון כבפר. פירש הקונטרס דלענין נמי ערי חומה אייבי וה"נ משמע מדאייתי קרא דכי ימכור וקשה דאם כן בערכין (דף לב.) הו"ל להש"ס למתני גבי הא דתני שאר דיני דנמי ערי חומה ועוד קשה דאם כן הל"ל נדון כערי החצרים דשייך גנייהו לכ"ע דלענין מגילה אייבי אבל מקום אייבי קרא דכי ימכור דמשמע דמחומה דמתני גבי מגילה בכה"ג דמהני גבי ערי חומה דהייגו הוקף ולבסוף יש כדכתיב בית מושב עיר חומה דמשמע שנתישב בתוך החומה ואם תאמר לקמן (דף ה:) אמרינן דטבריא שימה חומתה אע"ג דאין לה דין ערי חומה מ"מ קורין את המגילה בט"ו (ב) דהם מוקפין חומה כיון דמגינא מאויבים וה"נ היה לנו לומר כשישב ולבסוף הוקף כיון דמכסיא ומגנא וי"ל דשאני טבריא דכיון דחזינן דהיקף יש מהני כהיקף חומה לגבי מגילה גם כן דין הוא שיקראו המגילה בט"ו שהרי היקף שלה קודם ליישובה והוי כשאר היקף דמהני בנתני ערי חומה אבל יש ב ולבסוף הוקף לא מצינו כשום מקום דחשיב חומה שלה וא"ת לקמן בפרקין (שם) דקאמר אשר לו חומה פרט לשור מגר פי' שאגרות חומות שלה כגון שהכתים מדובקים יחד בעגול והוי כמו חומה סביב לעיר ולמה לי קרא מיפוק ליה דה"ל יש ב ולבסוף הוקף שהרי לא נגמרה חומת העיר עד שנגמרו כל הכתים ויש לומר דקרא אתא לאשמועינן דאפילו היכא דקיים לן שלא דר אדם שם עד שנגמרו כל הכתים אפילו הכי לא חשיב הקף ולריך לומר דהא דקאמר לעיל ר' בטלנים אפי' יש שם עשרה בטלנין אמאי גרע מעיירות גדולות דהוו כי"ד: **אלא** שחרב מעשרה בטלנים. וכשלא הוקף מימות יהושע אייבי דבעי לא צריך עשרה ואם תאמר מאי מהני מה שהיה כרך מתחילה הוה ליה כפר שנעשה כרך שנתישבו שם עשרה ויש לומר דלרבותא נקט הכי ולא מבעיא כפר שנעשה כרך דנסתמא ליכא למיחש שמא יחסרו דיורים אלא אפילו זה שפקקו דיורים כבר פעם אחת ונלקח דעתן אמינא דאיכא למיחש שמא יפסקו עוד פעם אחרת אפילו הכי קא משמע לן דלא חיישינן

לוד

ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה. שקדם בעיר חומה, ולא קדם בעיר חומה לחומה. וכן כרך שאין בו עשרה בטלנין, שבטילין ממלאכתן וישבין בבית הכנסת, ואע"ג דאתו להו מעלמא אכסנאיים, הרי זה כפר. וכן כרך שהיו בו עשרה בטלנין וחרב, ועוד חזרו [בו] ועכשיו יש בו עשרה בטלנין, נידון ככרך. נוהגין בו כל מצות הנהגות ככרך. אבל כרך שהוקף ולבסוף ישב. אף על גב דחרבה חומתו הרי הוא ככרך.

עין משפט נר מצוה

ט א ב מיי' פ"ו מהלכות יי"ע הלכה כד וסי"ח מהל' אבל הלכה ד [הן] סמג עשין ג טוש"ע א"ח סימן תקמז סעיף ב וטוש"ע י"ד סימן תא סעיף ה:
י ג מיי' שם פי"ד הלכה ט טוש"ע י"ד סימן שפא סעיף א:
יא ד מיי' שם פ"ג הלכה ט טוש"ע י"ד סי' שצד סעיף א:
יב ה מיי' פ"א מהלכות מגילה הלכה א טור ש"ע א"ח סי' תרפט סעיף ב:
יג ו ז מיי' שם הלכה י טור ש"ע א"ח סי' תרפח סעיף ב:
יד ח טוש"ע שם סעיף ג:
טו ט מיי' פי"ב מהל' שמטה ויובל הלכה יד סמג עשין קנד:
טז י מיי' פ"א מהלכות מגילה הלכה ח:
יז כ מיי' פי"ב מהלכות שמטה ויובל הלכה טו [ופ"א מהלכות מגילה ה"ד טוש"ע א"ח סי' תרפח סעיף ח]:

רבינו חננאל

ופרקינן התם גבי יהושע תלמוד תורה דכל ישראל ולפיכך חמור מעבודה. אבל דיחידים כגון תלמוד תורה דרב, עבודה חמורה ממנו וכן פורים. אמר ר' יהושע בן לוי אסור לאדם לתת לחבירו שלום בלילה, חיישינן שמא שד הוא. ואי מזכיר לו שם שמים, שרי. והתלמוד תורה דיחיד קיל, והתנן נשים במועד מענות אבל לא מטפחות, ואמר רבה בר רב הונא אין מועד בפני תלמיד חכם, כל שכן חנוכה ופורים. ופרקינן כבוד תורה כגון הספר תלמיד חכמים וביוצא בו, אפילו דיחיד חמור מפורים, אבל תלמוד תורה דיחיד קל מעבודה ופורים. אמר רבא פשיטא לי עבודה ומקרא מגילה מקרא מגילה עדיף, כדר' יוסי בר' חנינה. וכן מקרא מגילה עדיף מתלמוד תורה. מדמבטלין דבי רבי תלמוד תורה ובאין לשמוע מקרא מגילה. וכן קבורת מת מצוה עדיף מתלמוד תורה, דתנן מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת הכלה. [ח] ואסיקנא דקבורת מת מצוה עדיף ממקרא מגילה, גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה. פירוש כגון זקן שראה בחמת חבירו והיא נידחה, ואין כבודו (להיות) מנהיג בהמה, אינו חייב להשיבה, שנא' והתעלמת, ואמרינן פעמים שאתה מתעלם, כאדם (צד) כגון זקן שאין כבודו להנהיג לפניו בהמות שהוא פטור מלהשיב, נמצא בבוד הזקן דוחה את הכתוב לא תוכל להתעלם. וכן אם יש לפניו שתי מצוות עבודה ומת מצוה, מת מצוה עדיף ריבטל עבודה. מדתניא ולאחותו דכתיבה בנזיר מה תלמוד לומר, כלומר לאחיו אינו משמא לאחותו לא כל שכן, אם כן מה תלמוד לומר ולאחותו. הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו, שבשהיהן אף על פי שהן מצוות עשה שהוא חייב כרת, כדתנן בכריתות פרק ראשון הפסח הפסילה מצות עשה, [והן בכרת] דכתיב והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח [נזיר], וכתיב וערל זכר אשר לא ימול וגו', ושמע שמת לו מת יכול יטמא, אמרת לא יטמא, דייקינן מדכתיב והאיש אשר הוא שהור וחדל לעשות הפסח ונכרתה]. וכן [ו]ערל זכר אשר לא ימול ונכרתה, כלומר אינו רשאי להיטמא [נ"א: להיטפל] למתו ולבטל המצוה. יכול גם למת מצוה לא

ח) נרלה דחסר כאן וי"ל מקרא מגילה ומת מצוה מאי אמיקרא יכי.

מסורת הש"ס

א) [עירובין סג: ס"ס סנהדרין מד: ע"ש], ב) מו"ק כח:, ג) [מו"ק כז: ע"ש], ד) לקמן כט. [ע"ש כתוס'] מכילתא יח. [ע"ש כתוס'], ה) ברכות יט: מיר מח: סנהדרין לה. זבחים ק., ו) שבת פז: לד: [ברכות יט: עירובין מח: מנחות לז:], ז) [לעיל כ:], ח) [ערכין לב. ע"ש היטב כריש"א], ט) [לקמן ה.], י) [לקמן י: שבועות פז.] ערכין לב. [ע"ר רש"י ותוס' ערכין שם ועי' פי' תוס' על זה בחולין סה. ד"ה אם ס"ס], כ) [מו"ק כח:], ל) [ע"ל], מ) [פרשת נשא], נ) [דברים כב], ס) [ע"מ ב.], ע) ולא שתמי פהדדי דהתם קאמר שנענש על שבטל ישראל מפריה ורביה אמר שנענש על שבטל מעבודה דיה"ל דמה שנענש על שבטל מפריה ורביה כו', כדמוך כולהו לעבודה מת מצוה אתו הלכך אם אינו עניין לו תנהו עניין לאחיו ולאחותו מה ת"ל כו' ואם אינו עניין לאלו תנהו לענין ביטול עבודה ומילה מפני מת מצוה: **שמא לו מת.** אם לו אחות: **אמרת לא יטמא.** כשם שאין נזיר מבטל נזירותו ליטמא לקרוביו כך הוא זה לא יבטל מפסחו: **אם לא תעשה.** דכתיב לא תוכל להתעלם (דברים כב) וכתיב [ב] והתעלמת פעמים שאתה מתעלם כגון זקן ואינו לפי כבודו [ג]: **בנחל.** מקום נמוך: **שיש ולבסוף הוקף.** שנתישב תחלה בכתים ולבסוף הוקף חומה נידון ככפר לענין כתי ערי חומה: **בית מושב עיר חומה.** בית מושב של עיר חומה: **עשרה בטלנין.** שבטלין ממלאכתן שיהו מלויין תמיד בבית הכנסת שחרית וערבית כדאמרינן במסכת ברכות (דף ו:) כיון שבא הקב"ה בבית הכנסת ולא מצא שם עשרה וכו': **תניא.** בפירקין במתני' (ד' ה.): **כרך אלטריכא ליה.** דכל כרך אינו אלא מקום שויקין שנכנסים שם מכל לד וגדול הוא יותר מעיר גדולה: **דמיקלעי ליה מעלמא.** אנשים הרבה ויש הרבה מהן בטלין ממלאכה שאין עושין מלאכה אלא במקומן אפילו הכי בעינן קבועין דזמנין דלא משתכחין: **ישב אין.** שחזר והוקף:

לוד

[ד] יהושע בן לוי **כרך** שישב ולבסוף הוקף נדון ככפר מ"ט דכתיב [ה] ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה [ו] שהוקף ולבסוף ישב ולא שישב ולבסוף הוקף ואמר ריב"ל [ז] כרך שאין בו עשרה בטלנין נדון ככפר מאי קמ"ל תנינא [ח] איזו היא עיר גדולה כל שיש בה עשרה בטלנין פחות מכאן הרי זה כפר כרך איצטריך ליה אע"ג דמיקלעי ליה מעלמא ואמר ריב"ל כרך שחרב ולבסוף ישב נדון ככרך מאי חרב אילימא חרבו חומותיו ישב אין לא ישב לא והא תניא [ט] רבי אליעזר בר יוסי אומר [י] אשר לו חומה [יא] אף על פי שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן אלא מאי חרב שחרב מעשרה בטלנין ואמר ריב"ל

לוד

פה דרכים. דהתם כל ישראל הוו: **מענות.** הספד על המת: **ולא מטפחות.** על לבן: **אבל לא מקוננות.** מפרש לאיזהו עינוי ולאיזהו קינה עינוי שכולן עונות כאחת קינה אחת אומרת וכולן עונות אחריה: **ס"ת דיחיד.** ביטול תלמודו קל מעבודה ופורים: **מדרבי יוסי בר חנינא.** דדרים[ל] משפחה כו': **ולאחותו מה ת"ל.** גבי נזיר כתיב על נפש מת לא יבא (במדבר ו) הרי הכל בשמעת הדר כתיב בתריה קרא יתירא לאחיו ולאמו לאחיו ולאחותו כו' דרים לה בספרי[מ] לאחיו לא יטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה לאמו מה ת"ל שאם היה כהן ונזיר אע"פ שקדוש ב' קדושות לאמו לא יטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה לאחיו שאם היה כהן גדול ונזיר לאחיו לא יטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה דעל כרחך כולהו למעוטי מת מצוה אתו הלכך אם אינו עניין לו תנהו עניין לאחיו ולאחותו מה ת"ל כו' ואם אינו עניין לאלו תנהו לענין ביטול עבודה ומילה מפני מת מצוה: **אמרת לא יטמא.** כשם שאין נזיר מבטל נזירותו ליטמא לקרוביו כך הוא זה לא יבטל מפסחו: **אם לא תעשה.** דכתיב לא תוכל להתעלם (דברים כב) וכתיב [ב] והתעלמת פעמים שאתה מתעלם כגון זקן ואינו לפי כבודו [ג]: **בנחל.** מקום נמוך: **שיש ולבסוף הוקף.** שנתישב תחלה בכתים ולבסוף הוקף חומה נידון כפר לענין כתי ערי חומה: **בית מושב עיר חומה.** בית מושב של עיר חומה: **עשרה בטלנין.** שבטלין ממלאכתן שיהו מלויין תמיד בבית הכנסת שחרית וערבית כדאמרינן במסכת ברכות (דף ו:) כיון שבא הקב"ה בבית הכנסת ולא מצא שם עשרה וכו': **תניא.** בפירקין במתני' (ד' ה.): **כרך אלטריכא ליה.** דכל כרך אינו אלא מקום שויקין שנכנסים שם מכל לד וגדול הוא יותר מעיר גדולה: **דמיקלעי ליה מעלמא.** אנשים הרבה ויש הרבה מהן בטלין ממלאכה שאין עושין מלאכה אלא במקומן אפילו הכי בעינן קבועין דזמנין דלא משתכחין: **ישב אין.** שחזר והוקף:

לוד

[ד] יהושע בן לוי **כרך** שישב ולבסוף הוקף נדון ככפר מ"ט דכתיב [ה] ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה [ו] שהוקף ולבסוף ישב ולא שישב ולבסוף הוקף ואמר ריב"ל [ז] כרך שאין בו עשרה בטלנין נדון ככפר מאי קמ"ל תנינא [ח] איזו היא עיר גדולה כל שיש בה עשרה בטלנין פחות מכאן הרי זה כפר כרך איצטריך ליה אע"ג דמיקלעי ליה מעלמא ואמר ריב"ל כרך שחרב ולבסוף ישב נדון ככרך מאי חרב אילימא חרבו חומותיו ישב אין לא ישב לא והא תניא [ט] רבי אליעזר בר יוסי אומר [י] אשר לו חומה [יא] אף על פי שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן אלא מאי חרב שחרב מעשרה בטלנין ואמר ריב"ל

לוד

תורה אור השלם

ו. ויאמר לא כי אני שר צבא יי עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו:
יהושע יד יד
ז. לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: במדבר ו ז
ח. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: ויקרא כה כט
ט. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לו חומה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביובל: ויקרא כה ל

גליון הש"ס

גמ' ולהכנסת כלה. נהגטות ש"ע אה"ע סי' סה סעיף ג:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ומעשמת כזה וכזה אינן מקוננות. (ב) תוס' ד"ה כרך שיש וכו' כנ"ל דהוויא מוקפת חומה:

רבינו חננאל (המשך)

יטמא, שאם יטמא נמצא בטל מן המצוה. תלמוד לומר ולאחותו, הנה הנייר מצווה שלא להיטמות וכתיב ולאחותו מופנה ללמד מסנה לאחותו אינו מטמא אבל מיטמא למת מצוה אע"פ שמבטל העבודה. אמר ר' יהושע בן לוי כרך וכל הסמוך לו, מיל בראמרן. כו' תנא סמוך (בהה) (בהר) הרשעור אע"פ שלא נראה עמו בגון שישבת בנחל. או נראה עמו כגון שישובת בראש ההר אע"פ שאינו סמוך כשיעור מיל אלא יותר מזה, נידון ככרך. והשוכן חוץ לכרך כשיעור הזה קורא המגילה בט"ו, שנידון כבן כרך. וכן כרך שישב, כגון שבנו בתים ואחר כך הקיפוהו חומה. נידון ככפר, ואע"פ שעתה מוקף חומה הוא. שנא'

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com